

عنوان مقاله:

بازشناسی جایگاه علمی فرهنگی بویهیان در فارس؛ با تکیه بر دانش طب

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مسلم احمدی - دانشجوی دکتری تاریخ و تمدن ملل اسلامی دانشگاه تهران، رایانانه

رضا مهری - کارشناس ارشد تاریخ و تمدن ملل اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران

عباس عابدی - کارشناس ارشد تاریخ و تمدن ملل اسلامی دانشگاه امام خمینی قزوین

خلاصه مقاله:

دوران حکومت آل بویه عصر پیشرفت علم و ادب بود. حاکمان آل بویه علاقه خاصی به اهل علم داشتند و به خصوص از شعرا و علمای حکمت استقبال میکردند. در اوایل عهد بویهیان علم چندان رونقی نداشت و توجه ها بیشتر به امور سیاسی معطوف شده بود. در مقابل با به قدرت رسیدن عضد الدوله به دلیل صلح و آرامش ناشی از حکومت او و علاقه خود وی به دانش، بازار علم رونق دوباره یافت و در زمان امراء پسینی او هم همچنان به راه خود ادامه داد. مهمترین دستاوردهای این دوران در زمینه پزشکی، نجوم و ریاضیات و... بود. نگاشته پیش رو که به روش توصیفی- تحلیلی صورت گرفته است ضمن گردآوری و تحلیل وضعیت علمی- فرهنگی بویهیان در فارس سده چهارم هجری، به بررسی میزان تاثیر سیاست های علمی بویهیان بر مراکز و نهادهای علمی، وضعیت و نقش دانشمندان و علماء در زمینه دانش طب در این دوره می پردازد. یافته ها نشان می دهد، حمایت های بی دریغ امرا آل بویه بخصوص عضدالدوله موجبات ارتقای سطح بهداشت و درمان جامعه را به همراه داشته است. پیامد عوامل فوق، جذب دانشمندان و پزشکان برجسته ای بود که بدون توجه به مشکلات گوناگون، به بهترین وجه به امر پزشکی و حتی انتقال اطلاعات طبی خود از طریق تهیه کتاب و حفظ آنها به صورت تالیف، ترجمه چنان کارنامه درخشانی از خود به جای گذاشتند که به جرات می توان این گونه نتیجه گیری کرد که حاصل تجربیات آنان پایه و اساس تمدن پزشکی غرب بوده است.

کلمات کلیدی:

فارس، بویهیان، دانش طب، علم، اطباء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/976042>

